

Згідно статистичних даних за 2013 рік більшість приросту прямих інвестицій в Україні належить роздрібні та гуртовій торгівлі і ремонту автотранспорту, що значною мірою можна обґрунтувати очікуванням підписання угоди про асоціацію (далі - Угоди) між Україною та Європейським Союзом[3]. Сьогодні ми можемо прогнозувати, що й надалі залишатиметься високою мобільність сфери торгівлі й автосервісу, що в свою чергу пов'язано і з позитивними споживчими настроями населення нашої держави.

Вказане вище свідчить про можливість балансування надходжень і вилучень прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в 2014 році та загальний приріст надходжень ПП (акціонерного капіталу) в Україну, що може становити 1,0–1,5 млрд. дол. США. За умови загострення українсько-російських відносин приріст інвестицій автоматично знижуватиметься, а у разі поліпшення цих відносин – зростати. У зв'язку з тимчасовою окупацією Кримського півострова, складно і фактично неможливо контролювати інвестиційну діяльність іноземців у цьому регіоні, що зумовлюється відсутністю податкових надходжень від кримських підприємств до державного бюджету України. Хоча в березні цього року Міністерство доходів і зборів (нині – Державна фіскальна служба) запровадило новий механізм, який дав змогу місцевим суб'єктам господарювання в Криму та Севастополі сплачувати податки відповідно до законодавства України, перереєструвавши свій бізнес на території будь-якої області України або в м. Києві[4]. Однак неоднозначність ситуації в Криму може призвести до застосування санкцій до іноземних інвесторів і тим самим негативно вплинути на подальшу інвестиційну політику іноземних компаній.

Список використаних джерел:

1. Вторгнення російських військ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.theinsider.ua/politics/vtorgnennya-rosiyskykh-viysk/>
2. Перспективи іноземної інвестиційної діяльності в Україні у 2014 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rda.dp.ua/?p=7523>
3. Новини Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.org/uk>
4. Українська влада має намір звільнити кримчан від оподаткування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dt.ua/ECONOM/ICS/ukrayinska-vlada-maye-namir-zvilniti-krimchan-vid-opodatkuvannya-141197_.html.

Корпоративні права держаних службовців чи підприємництва держаних службовців

Давидюк Х.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Нескороджена Л.Л.*

Відповідно до статті 42 Конституції України кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. Крім того, у цій статті зазначається наступне: «Підприємницька діяльність, посадових і службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування обмежується законом»[1].

Зазначена норма Конституції України регулює важливе питання державного рівня, а саме право на займання підприємницькою діяльністю посадових і службових осіб органів державної влади. Стаття 42

Конституції України є відсилочною до Закону України «Про державну службу», а саме, відповідно до ст. 16 Закону України «Про державну службу» та ст. 7 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», державний службовець або інша особа, уповноважена на виконання функцій держави, не має права займатися підприємницькою діяльністю безпосередньо чи через представників або підставних осіб, бути повіреним третіх осіб у справах державного органу, в якому вона працює, а також виконувати роботу на умовах сумісництва (крім наукової, викладацької, творчої діяльності, а також медичної практики); входить самостійно (крім випадків, коли державний службовець здійснює функції з управління акціями (частками, паями), що належить державі та представляє інтереси держави в раді товариства (наглядовій раді) або ревізійній комісії господарського товариства) через представника або підставних осіб до складу правління чи інших виконавчих органів підприємств, кредитно-фінансових установ, господарських товариств тощо, організацій, спілок, об'єднань, кооперативів, що здійснюють підприємницьку діяльність [2, 3].

Однак, багато державних службовців декларують свої доходи та відображають в деклараціях свої мільйонні статки. Так, С. Тигіпко задекларував за 2013 рік дохід в сумі 263 млн. 579 грн., з яких заробітна, інші виплати і винагороди Тигіпка С. складають 235 332 грн., дивіденди і відсотки - 239 млн. 507 тис. 137 грн., а дивіденди членів родини всього 8 млн. 429 тис. 573 грн., порівнюючи з головою родини.[4]. З цього випливає логічне запитання: яким чином державний службовець може отримати такі доходи? Відповідь криється, у так званих дивідендах, отриманих державними діячами від їх часток у складі підприємства, установи чи організації, адже відповідно до ч.2. ст.167 Господарського кодексу України володіння корпоративними правами не вважається підприємництвом.

То ж постає питання: чи доцільно у законодавстві правової держави норма про те, що службові і посадові особи органів державної влади і органів місцевого самоврядування мають право на свої частки у підприємствах та установах і отримувати від цього мільйонний прибуток, тим самим порушуючи Конституцію України. Адже, це ще одна проти правова норма, яка створена, існує і діє лише на користь тих же осіб, які створювали цю норму.

Таким чином, зважаючи на ситуацію, яка склалася в нашій державі і становлення її на шлях до правової держави, законодавство щодо регулювання корпоративних прав державних службовців слід негайно переглянути і змінити.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. – К.: Преса України, 1997.- 124 с.
2. Про державну службу: Закон України 16.12.1993 № 3723-ХІІ// Верховна Рада. - 1993.- №52.- Ст.490.
3. Про засади запобігання і протидії корупції: Закон України від 07.04.2011 № 3206-VI// Верховна Рада України. – 2011.- № 40.- Ст.404;
4. Декларация Тигіпко: 263 млн. грн. доходів, 5 автомобилей и 3 га земли//ЦЕНЗОР.НЕТ. - 31.03.2014.//<http://censor.net.ua/n278623>.